HAFTALIK POLİTİK GAZETE

kıvılcım

DÜŞÜNCE VE DAVRANIŞ BİRBİRİNDEN AYRILMAZ.

YIL : 1 — SAYI: 5 — 8 NİSAN 1974 PAZARTESİ FİYATI: 100 Kuruş

Program Önerimiz:

İşçilere, Köylülere Neler Getiriyor?

(GEÇEN SAYIDAN DEVAM)

Ferden memur maaşlarında millî gelire nazaran vuku bulan alçalma önlenecek. Böylelikle, kafa, mideleri doyurulan memurlardan bazılarının sürçmeleri önlenecek. Memur terfi ve tefrihinde, nicelik yerine niteliğe ehemmiyet verilecek; ve fişlerle test usulü esas tutularak, memur sendikaları söz sahibi edilerek, acil ve tayinlerde şahsî ve indî tesirlere set çekilecek.

BÜYÜK SANAYİ

7 — İKTİSADÎ HALK TEŞEKKÜLLERİ : Büyük sanayimizde meşgul olanların yüzde 60 ını benimsemiş iktisadi devlet teşekküllerinin idaresine bir milyondan fazla sermayeli bankalardan ziyade halk teşekkülleri katılacak.

Büyük sanayi işletmeleri millîleştirilerek, iktisadî halk teşekkülleri haline getirilecek. Hesapları, Sayıştay vizesinden geçecek. Teker teker işletmelerin teknik ve idari güdümüne işçi mümessilleri katılacak.

8 — PLÂNLI BÜYÜK SANAYİİ : Ucuz devlet, bilinçli ticaret kanallarından ve toprak reformundan doğacak tasarruf **ve döviz fonlarına dayanarak, bir** meclis devresi olan dört yıl için, 700 milyon liralık birinci ağır sanayi plânı kurulacak. 1954 yılı bütçesinin en az 21 de biriyle 50 milyonluk motör, 50 milyonluk tersane, 40 milyonluk oto-traktör, 40 milyonluk ziraat ve sanayi makineleri fabrikaları kurulacak. İkinci dört yılda sanayie elverişli atom pilleri, kimya işletmeleri, elektrik santralleri [illegible] kurulacak. Milletlerarası eksiltme yoluyle, hiçbir bön yargıyla kösteklenmeksizin, s e r m a y e gelmediği zaman patent ve ihtisas para ile satın alınacak.

İkinci Netice

İŞÇİ MESELESİ

GEREKÇE: Üretimimizin moderinleşmesi, yalnız makine ve usullerimizi ele almakla gerçekleşemez. İyi aletsiz ve usulsüz insan çalıştırmak nasıl geriliği ebedileştirirse, tıpkı öyle, insanı **bilinçsiz makine gibi** kullanmaya kalkışmak ta, en değerli milli zenginliğimizin, yâni iş gücümüzün evvelâ verimini alçaltır; sonra da asıl korkulan tehlikeyi: Makine düşmanılğını getirir. Nitekim, yıllardan beri ziraatte ve sanayide makineleşmeyi ilerletemeyişimizin baş sebebi: şehirde, köyde mutlak sömürüyü, az ücretle çok çalıştırmayı kaldıramamış bulunmamızdır. Batıda, işçilerin mutlak sömürüye karşı direnmeleri başladıktan sonradır ki, işverenler kârlarını daha mükemmel makinelerle üretim yapmaktan başka yolda bulamayacaklarını anlamışlar, ve işçi zoru ile, bu günki şahika makine medeniyeti yükselebilmiştir. Onun için, hükümetimizin de dahil bulunduğu O.İT'nin Birleşmiş Milletler Sosyal ve Ekonomik şurasına verdiği raporda bile şöyle denir: Çalışan sınıfların hayat şartlarının düzeltilmesi :

«İktisadi kalkınmanın birinci hedefidir.» «İş şartları ve sosyal şartlar düzelmedikçe, yeni malzemeler verilmesi, en iyi üretim usullerinin kullanılması beklenen bütün neticeleri hasıl etmeyecektir.»

«Bir çok kimseler için adaletsizliği, yoksulluğu ve mahrumiyeti kapsayan iş şartları, öyle bir hoşnutsuzluk yaratır ki, bu [illegible] keye sokabilir.»

1 — SİYASET Nüfuz artışımızın 20 misli çabuklukla ar-

(Devamı Sayfa 3. de)

Gurup, Gurupculuk ve Parti

Proletarya partisi problemini yeniden işlemeye başlayalı beri çeşitli **guruplardan** bize gurupçuluk ithamları gelmektedir. Bu ithamlardan şu yada bu şekilde etkilenen Sosyalist arkadaşlarımızı aydınlatmak amacıyla gurupculuk nedir, ne değildir? üzerinde durmayı gerekli gördük.

Bugün için hemen herkes, el ve dil birliği etmişçe işçi sınıfının partisinin olmadığını söylüyor. Görünen odur ki: Proletarya Partisinin olmadığı bir ortamdayız.

Kendi subjektif kanaatlarımız ne olursa olsun hareketimizin bugünkü aşamasında hepimiz objektif olarak bir yuvar durumdayız.

Esas **potansiyeli** içinde taşıyan her birisi tesbih tanesi gibi bir tarafa dağılmış bulunan irili ufaklı birçok guruplar, gurupçuklar vardır.

Çıkardıkları gazetelerinde, dergilerinde eleştirmek yiğitliğini gösteremeyip «Gurupçudurlar» dedikodusunu yayanlar da; Sosyalistleri oldu bittiye getirerek parti kurmaya çabalayan «Güleryüzlü Sosyalist» lerimiz de; kendilerine ne isim verirlerse versinler «Parti» olamayan gençlerimiz de isteseler de, istemeseler de birer gurupturlar.

Problem, Proletarya Partisini bir an önce; **yeniden** örgütlenmesini sağlamaktır. Ve Sosyalist ortamımızda var olan gurupların değerlendirilmesi «tek mi, çift mi?» oynarca, gurup mudur, değil midir? gevezeliği ile yapılamaz. Partinin olmadığı ortamda, herkesin gurup olmak zorunda olduğunu bilelim ve bu gurupların lafına değil, **işine** bakalım. Sağlıklı değerlendirme ancak böyle yapılabilir.

Gurupçu nedir? içinde bulunduğumuz şartların gereği olan Proletarya Partisi'nin yeniden örgütlenmesini kendi dar çevresi uğruna gurubunun çıkarları uğruna **engelleyen**, bu göreve yan çizen ya da bu sorunu kendi **tekeline almaya** çalışan her davranış ve düşünce tekkeci eğilimin, gurupçuluğun ,yuvarcılığın ta kendisidir.

Gurupçu ne değildir? Partinin olmadığı ortamda, partinin yokluğunun doğurduğu hastalıkları, hataları görebilen, kendisinin ve diğerlerinin her çevresinde içine kapalı olarak kaldığı sürece ilkellikten kurtulamayacağını ve sosyalist hareketimizin derlenmesinin sağlanamayacağını bilince çıkaran ve bunun ışığında **çeteleşmenin** (yuvar ve mahfil döneminin) **ordulaşmaya** (partileşmeye) döndürülmesi için elinden gelen çabayı sarî eden guruplar gurupçu değildir.

Tekrar tekrar belirtelim: GÖREV: Proletarya Partisini yeniden ÖRGÜTLEMEKTİR.

1 — Bu sağlanmadıkça her topluluk gurup olarak kalmaya mahkûmdur.

2 — Bunu engelleyici tavır içinde bulunanlar en domuzuna gurupçuluğun, yuvarcılığın, tekkeciliğin temsilcileridirler.

3 — Bunun sağlanması için; elinden geldiğince çalışan gurupları gurupçulukla, yuvarcılıkla itham etmek; İlkelliği ebedileştirmeye çalışmaktır.

Bu çerçeve içinde KIVILCIM'ın durumunu inceliyelim: Israrla göze batırmaya çalıştığımız konu, bizden (enyeni sosyalist kuşaktan) önce bu topraklarda 50 yılı aşkın sosyalist mücadelenin verildiğidir. Bizden önceki bazı kuşakların yaptığı gibi, kendimizi geçmişten kopartmak ve zuhur eğilimlerine artık son vermeliyiz. Geçmişteki başarı ve başarısızlıkları öğrenmeli, başarısızlıktan başarıya dönüştürmeliyiz.

O zamanın devrimcilerini uyarmak amacıyla 1932 yıllarında kaleme alınmış «YOL» adlı yazıdan bir parça aktaralım (1)

«10 - 15 yıllık tecrübelerle dolu sosyalizm tarihçemiz ve Türkiye'de var olan en eski burjuva partilerinden daha eski bir teşkilât geleneklerine, geçirilmiş uzun mücadele konaklarına rağmen, henüz Türkiye sosyalist hareketinin mecmu heyetini (topunu bütünüyle) gözden geçiren tenkidçi analizi, velev taslak kabilinden olsun, yahut derme çatma parçalar halinde bulunsun: eser var mıdır?

Hayır.

Bu hal, belkide en büyük ideoloji boşluğumuzu teşkil ediyor. Geçmişin döğüşleri, geleceğin kavşağından kopmuş, gelecekte devam ve inkişaf etmeyen (sürüp gelişmeyen) tozlu arşivler halinde, şunun bunun kafasında unutulmaya mahkûm kalıyor.

1 — Bu uzun mücadele konaklarında ne oldu, ne bitti?

Bunu **«aklî»** (akılca) değil, Kur'an gibi **«naklî»** (aktarmalı) ve Ortaçağvari ağızdan ağıza geçerek yeni nesillere taşımak, göreneğe kul olmak değil midir?

2 — Biri kalkıp ta, hatta sayıları bir elin parmaklarından pek öteye geçmiyen tecrübeli eski yoldaşlarımızdan birisine sorsa:

«Parti tarihçemizde belli başlı yanlışlar ve onlardan çıkan dersler hangileridir?»

dese, acep «efradını câmi, ağyarını mâni» sistematik bir cevapla tatmin edilebilir mi?

Öyle bir mucizeye bir an inanmak istiyecek olsak bile, böyle tatmin edici bir cevabın, görgülü yoldaşlar arasında doğacak ilmî ve kollektif mücadele neticesinde gelişeceği, hiç olmazsa daha manzumeleşmiş (sistemleşmiş), daha geliş ve tatmin edici olacağı muhakkak değil midir?

Böyle bir iş ve eser var mıdır?

«Yoktur.»

Bugün için bunlar vardır. Ancak 40 küsur sene önce yazılanlar hâlâ geçerliliğini koruyor. Geçmişe ışık tutan yazılar, çiziler var. Ancak bunlar -basıldığı kadarıyla olsun- genç kuşağımızca bilinmiyor.

Gerek sosyalist guruplarımıza, gerekse kişilerimize bir daha hatırlatalım: Proletarya partisinin gerekliliğini kavramak yetmez; özellikle partinin dayanacağı bir TEORİK TABAN belirlemek zorundayız.

«Devrimci düşünce olmadan, devrimci davranış olmaz.» sözüne canlılık kazandırmak için parti davranışımızı devrimci düşünce ile temellendirmeliyiz. Türkiyemizin ekonomik yapısı nedir? Sınıfların durumu nedir? Bunların politikaya yansıyışı nasıl olmaktadır? Kültürü, geleneği, göreneği nedir? Bunlara cevap vermeyen, veremeyenlerin parti gevezeliği ciddiye alınamaz.

(Devamı sayfa 4. de)

Kim Kimi Afyonluyor?

(Geçen sayıdan devam)

Ve az miktarda da olsa sermaye biriktirmede imkânı olmayan bu insanlar başka üretim dallarına geçemeyerek yoksulluğa ve işsizliğe sürüklendiler.

Bütün bu oyunlardan finans-kapitalin ve emperyalizmin çıkarı ne idi? Önce kendi parababalarımızın çevirdiği dolaplara bakalım. Onlar belli başlı iki fayda sağladılar.

1) Yeni, ucuz işgücü

Küçük köylü aileleri ile geniş afyon üretim alanlarında ücretli yada yarıcı olarak çalışan topraksız yoksul köylü aileleri ekimin yasaklanmasıyla işsiz kaldılar. Genellikle ellerinde yeni bir ürünün ekimine başlayacak sermaye olmayan kredi imkânları kendilerine kapatılan köylüler, asırlık geleneklerimiz irtikap ve yolsuzluk illetinin marifeti ile devlet yardımındanda yararlanamadılar. Böylece yaratılan yeni işsizler yığını finans-kapitalin parababalarına iki fayda sağladılar.

a) İstihdam edilmiş işçiler haklarını kazanmak için seslerini yükselttikçe işten atılmakla tehdit edilirler. Bu tehdidi savurmak için işverenlerin geniş işsiz kitlelerine ihtiyacı vardır. O zaman açlığın pençesinden kurtulmak için kıvranan yoksullar, işçi sınıfının gelişen mücadelesine karşı bir «emniyet sübapı» olarak kullanılır. Mücadelenin en ön safındaki bilinçli işçiler işlerinde nkovulup yerlerine karnını doyurabilmek, ailesine bakabilmek için herşeye evet demek zorunda bırakılan işsizler alınır.

b) Bu yeni işçiler için sürekli ve belli bir gelir temin etmek yeteri kadar tatmin edici olur. Genellikle daha önce yüzeysel bir iş tecrübesinden geçmiş olduklarından işgüçlerinin değeri çok düşük tutulur. Böylece ucuz işgücü, genel işçi ücretlerinin, fiyat artışlarının altında tutulması için ikinci bir emniyet sübapı olur.

2) Kırsal alandaki sermaye

Finans-kapitalin oligarşisi zorundadır. Ayakta durabilmek için, bir bakıma sanayileşme hamlelerini kendi çıkarları doğrultusunda sürekli yenilenmek. Bunun için belli başlı şartlardan biri sermaye birikimi ve giderek yoğunlaşmasıdır. Asırlar boyunca sermaye birikimi antika tefeci-bezirgşn tabakasının elinde toplanmıştır. Geri kalmış ülkelerde rekabetçi çağının yaşamamış olan modern kapitalist sınıf sermaye birikimini sağlamak için değişik yöntemler kullanır. Bunların belli başlılarından biri de antika tefeci bezirgânlarla kurdu ğu ortaklıktır. Onların elindeki bölük pörçük, dağınık sermayeleri modern (kapitalist kuruluşlarda biraraya toplar. Bunun için bazen güleryüz bazen dalavere gerekir. Böylece yoksul halkın iliğini sömürmek için aralarındaki bütüleşme gittikçe güçlenir.

Bu bölgelerdeki Tefeci-Bezirgânlar Büyük Para babası şirketlerin acentası, v.s. olarak gine vurgunlarına vurgun katmışlar ve öte yandan da gittikçe fakirleşen köylüleri daha zor şartlarda daha yüksek faizle borç almaya zorlayarak, köylüleri mülksüzleştirmişlerdir. Böylece Finans-Kapital hakimiyetini yaygınlaştırmak için yeni bir imkana daha kavuştu.

Görülüyorki insani amaçları dillerinden düşürmeyen, parababaları bir taş — birkaç kuşu vurmak sevdasındalar. Finans-kapitalin borozancı başı bab-ı ali basınını haşhaş konusunda elinden geleni ardına koymuyor. Geniş bir kampanya ile ekimin tekrar serbest bırakılmasını istiyorlar. A.P. başkanı Demirel bu konuda demeç üstüne demeç veriyor. Çünkü şimdi küçük üreticininde aradan çekilmesi ile meydan zengin köylülere, yani finans-kapitalin omuzdaşlarına kalmıştır. Ve bu günler; ellerindeki tohumu şimdiye kadar koruyabilen zengin köylüler için son fırsattır.

İş bununla bitse iyi!. Oyunun içinde birde ABD emperyalizmi var. Onlarda haşhaş ekiminin yasaklanmasından ekonomik- politik çıkarlar umuyorlar.

1) Türkiyede üretilen afyon, ilaç sanayiinin bellibaşlı ve aranan ham maddelerinden biridir. İlâç sanayiide diğer alanlar gibi uluslararası tekellerin kontrolundadır. Ancak son yıllarda geliştirilen sentetik mamuller ilaççılıkta haşhaşın etkinliğini azaltmıştır. İlâç tekelleri buyüzden, haşhaş ve benzeri ham maddelere eskisi kadar ihtiyaç duymuyorlar. Şüphesizki, dışarıdan ham madde ithal etmek, yerine, kendi ürettikleri sentetik mamulleri pazarlamak çok daha karlı olur.

2) Buyüzden politik oyunlar daha rahatlıkla oynanabiliyor. Nitekim ABD başkanı Nixon, Türkiyede haşhaşın yasaklanmasını, kendisini Amerikan halkına sevimli göstermek için büyük bir ustalıkla kullandı. Nixon Amerikan gençliğini kurtarmak parolası altındaki bu politika ile sallanan tahtını ayakta tutmaya çabaladı.

İlâç tekelleri ile ABD yöneticilerinin çıkarları arasındaki uygunluk açıktır. ABD hükümeti burada haşhaş üretiminin tamamen durmasını istemiyor. Bu yüzden, daha düşük kaliteli ve ucuz üretimi olan Hindistana, haşhaş üretimini arttırması için kredi açtı. Bütün bu hesaplar sonucu kabak Türkiyedeki yoksul köylünün başına patladı.

Şimdi tekrar haşhaş üretimi başladı. Nerde? Önce Devlet Üretme Çiftliklerinde. Peki, bütün bu süre boyunca üretimden koparılan köylüler için ne yapılıyor? Onların kendi tarlalarında tekrar üretime başlanacakmı? İnşallah!. Fakat şimdi yalnız DÜÇ için müsaade var. Bir iki seneden fazla muyafaza etme imkânını bulabildi. Pekçoğu için üretimin tekrar başlaması fazla birşey ifade etmiyor. Şimdi onlar işsizlere katılmışlar yada zaten varlıklı idiyseler başka yollardan hayatlarını kazanıyorlar.

Demek ki mesele sadece ABD emperyalizmiyle Türkiye hükümetleri arasında değildir.

Durum böyle iken ilerici yazarlarımızdaki bayram havasını anlamanın imkânı yoktur. 40 yıllık

(Devamı sayfa 4. de)

Mısır Nereye Gidiyor?

(GEÇEN sayıdan devam)

YENİ BİR PLAN

Newyork: Newsweek» dergisine göre; Süveyş Kanalı bölgesinin altı yıl içinde Beyrut la rekabet edebilecek sayfiye, eğlence merkezleri ve gökdelenlerle bezenmesini ön gören Plân gerçekleşirse batılı ülkeler ve İsrail'in sağlayacağı çıkarlar, Sovyetler Birliğinin Kanalın yeniden ulaşıma açılmasından temin edeceği çıkarların çok üzerinde olacaktır.

Dergi; Mısır Cumhurbaşkanı Enver Sedat'ın, Süveyş Kanalının Babası sayılan Ferdinand de Lesseps in projesini çok aşan iddialı ve dev bir kanal plân'ı kabul ettiğini ve bu Plân'ı gerçekleştirme işini de kişisel dostu ve Arap dünyasının En Büyük Müteahhidi olan Osman Ahmet Osman'a verdiğini belirtmektedir.

Bilindiği gibi Enver Sedat Osman'ı imar bakanı yapmıştır. 1967 yılındaki Arap-İsrail savaşında Kanal bölgesi geniş çapta yakılıp yıkılmış ve bölgedeki büyük kentler bu arada İsmailiyi ve Portsait hemen trekedilmiş duruma gelmiş olduğu için Ahmet Osman ise kalıntıları yıkmakla başlayacağını belirtmiştir.

SÜVEYŞ, SERBEST TİCARET BÖLGESİ

Newsweek» Osman ile yapılan mülakata dayanarak kanal projesi hakkında şu bilgileri vermektedir.

«Altı yıllık Projenin son aşamalarında Çelik ve Cam kullanılarak yapılmış Gökdelenler Süveyş ve Port Said göklerine yükselecek ve Düşük Gümrük Tarifelerinden Yatırım Kredilerinden faydalanmak istiyen Yabancı Sermaye Sahipleri, Fabrika ve Montaj Merkezleri Kurmak için Süveyş serbest ticaret bölgesine akın edecektir. Bir New-York firması olan «Raymond Technical Facilities» Port Said limanın projesinin çizimi ve inşaatın denetlenmesi için Mısır hükümetinden ihale almayı ummaktadır.

Bilindiği gibi Prot Said Akdeniz'de Beyrut'la rekabet edebilecek 6.5 milyon nüfuslu bir ticaret merkezi haline getirilecektir. Başka bir Amerikan firmasının yetkilileri de Sedat yönetimindeki Mısır'ın yeniden batıya eğilmesinin yabancı sermayeyi Mısır'a yatırım yapmaya çekeceği tahmininde bulunmuşlardır

Newsweek»e göre Cumhurbaşkanı Sedat Mısır'ı Barış İçinde Yaşatmaya (İsrail'le savaşa son vermeye) ve Modern Bir Sanayi Ülkesine dönüştürmeye gerçekten Kararlı ise batı ülkelerinin kanal Projesinden sağlayacakları çıkarlar askerî alanda uğramaları muhtemel zararlardan çok fazla olacaktır. Çünkü Süveyş Kanalı yeniden ulaşıma açıldığı zaman Sovyet gemilerinin Hint Okyanusuna çıkmaları kolaylaşacaksa da Kremlin'in bu durumda stratejik yönden ABD'den daha avantajlı bir duruma ge

(Devamı sayfa 4. de)

Program Eleştirileri

TİP. Programının Eleştirisi

(Geçen Sayıdan Devam)

«TİP, Olayları Türk İşçi Sınıfı... açısından değerlendirir.»

Parti'nin adı «Türkiye İşçi Partisi». «Türkiye» de, nüfus kâğıdına rağmen kendisine «Türk» ten başka ad veren yığınlar var. Programa göre, öncü sınıf: «Türk İşçi Sınıfı» dır. Bilerek mi bu şovinizme düşülüyor, bilmiyerek mi? Hepsi bir. Hatta bilmiyerek pot kırmak daha tehlikeli. Çünkü pot iç derinliklerden geliyor ve en çok Bilgi ve Bilinç kesinliği istiyen katta, bilgisizlik ve bilinçsizlik kirli çamaşırları sergileniyor.

Aynı bilgi ve bilinç züğürtlüğü ve zibidiliği Özgüç (İşçi Sınıfı) ile Yedekgüçler (Küçükburjuvazi); Halk (İşçi-Köylü vb.) ile Ulus (Millet: Halk+Burjuvazi) gerçeklerini çorba edişlerinde daha açık saçıklaşır. TİP, eğer modern anlamıyla bir Proletarya Partisi ise, Özgüç öncülüğünde Yedek güçlerle Burjuvaziye karşı mücadele eder. ABD'cı güruh, bir yanda, yalnız «Türk İşçi Sınıfı»nı önerirken, ötede Finans-Kapitalist ve Tefeci-Bezirgân sınıflarını ve zümrelerini ayırdetmeksizin «Ulus» dediği 100 yıllık «Millet» in «bütünü» ne göz kırpar.

Finans-Kapital Değirmenine Su

TİP «Yâni, Türk Ulusunun Bütünü'nün hakları, hürriyetleri ve yüksek menfeatleri için mücadele eder.»miş.

«Emekçi Halk için mücadele etmek, gerçekte Türk Ulusunun Bütünü'nün hakları, hürriyetleri ve menfeatleri için mücadele etmek» imiş. P., s. 14) (Majüskülliyen HK.)

Demek, Türk Ulusunun Bütünü içinde Modern Finans-Kapitalistler zümresi ve Tefeci-Bezirgân Hacıağalar sınıfı da bulunduğuna göre, TİP o «Zümre» ve «Sınıflar» ın da «hakları, hürriyetleri ve menfeatleri için mücadele edecektir! «O zümre ve sınıfların sana ihtiyaçları mı var, a kılkuyruk?» diye soracak bulunur. Tabiî, var, deriz.

Finans-Kapitalistlerle Tefeci-Bezirgân Hacıağalar öylesine bir avuç, çağdaş ve milletten kopuk kefen soyucu vurguncular dır ki, «Halk» içinde kendi «Haklarını ve Hürriyetlerini ve Menfeatlerini» kendileri açıkça savunamazlar. Her işlerinde olduğu gibi burda da aylıklı veya gönüllü bir sürü uşak kullanırlar. Uşaklarının en elverişlileri, İşçi Sınıfı içine bilerek bilmiyerek girmiş, Sosyal Sınıf sınırlarını ve İnsan kafalarını anlar anlamaz karmakarışık lâf ebelikleriyle bozacak olan «Devrim» kalpazanları olur.

«Canım, maksadımız o değil» denecek, «biz Millet içinde egemen sınıfların yok denecek kadar hiç olduklarını anlatmak istedikti.»

Önce, Milleti yarım yüzyıldır kıskıvrak sömüren acaip bir «hiç» olur mu (Finans-Kapital + Tefeci-Bezirgânlık? Ona «yok» nasıl denir?

Finans-Kapital Tekerine Kama

Egemen vurguncuların azlığı ve bir yağmurla eriyecek kilden ayaklılığı için şöyle yazılanlar da oldu:

«Kimdi o, milletin ruhu bile duymaksızın deli gömleği giydirilerek enterne ediliveren Cumhurbaşkanından polis kabadayısına dek 500 kişicik?...» «30 milyon Türk 500 sapığa karşı «kanundışı» davranışa tenezzül etmez. Görmesi, tanıması, aldanmaması yeter. Suçluyu tükürüğüyle boğar.» (Dr. H.: «Türkiye'de Kapitalizm», s. 176).

Ve bu yazılar gibi birçokları, TİP'in Programı kaleme alınmadan yayınlanmıştı. Ne var ki ABA'cı güruhunun bütün çabası, o çeşit yayınları okuyanlara çifte atıp ısırmaktan başka şey olmadı. Bu, Parti'yi Tarihinden yararlanamaz duruma getirip felce uğratma suikastlerini onlar, ağababaları şâirlerden ve edebiyatçılardan, rakı sofrasında kaptıkları parlak lâf yaldızlarıyla kaplayıp yutturmakla görevlendiler.

Onlar Kurt'a da Kuzu'ya da: «Hak-Hürriyet-Çıkar» istiyeceklerdi. Onlar «Sorumluluk yerlerinden» kaşıntılıydılar. Ve o uyuzluklarına hiç bakmaksızın, «Sosyal Numaracılığa» hevesIenmişlerdi. Hokkabaz Zâti Sungur'un sahne çalımı ile, ortalığa sâde suya «Pâye» saçıyorlardı:

TİP, «Söz ve karar sahibi olmıyan emekçi yurttaşları gerçekten yurttaşlık haysiyetine kavuşturacak, onları «Bir Numaralı Yurttaş» durumuna getirecektir.» (s. 15)

Numaralı'lar ve «Numaracı» lar

«Bu «Numraa» yı nasıl becereceklerdi? Kolay.

«... Oylarla iktidara gelince, Başta Büyük Millet Meclisi çalışmaları olmak üzere, bütün» alanlarda «emekçi halk» «söz», saz, çalgı, çengi, gırla gidecek. «İnsan hakları», «Sosyal adalet», «Sosyal güvenlik», «özü, ilkeleri ve amacıyla eksiksiz tastamam Anayasa».. her yeri güllük gülistanlık edecek.

Programın daha ağzını açarken 166 da 2 sayfası bile böyle sayılamıyacak incilerle dolu. Geri kalan 166 sayfası ile uğraşmıya değer mi? Hele bir iki adım atsınlar, denildi. Onlar yalnız Parlemantarizm nutukları attılar.

ABA'cı Bayan ve Bayların bu umutlarında: «Başta Mepusluk çalışmaları» karasevdalarında olsun sözlerinin eri çıkmalarını istiyerek, bir Dergide «Kelle» gösterilerini bırakmanın, Proletarya Partisi maddesi örneğiyle açıklandı. Fırtına kopmuşça Bayanların entarileri, Bayların şapkaları dehşetle havaya uçtu. Ne demek? Onları, o büyük liderleri, dramatik «Kelle» leri eleştirmek ha? Daha «Oylarla iktidara gel» miye sabır ve tâkat getiremeksizin, biçâre «Çaltı» nın üzerine yüklendiler. «Başarıları» sonsuz oldu. Azıcık satılmıya ve okunmıya başlıyan Dergi, AP'nin de işbirliği ile, azıtmış ABA'cı Haşmetinden ürkerek battı.

Parlemantarizm Yalancı Pehlivanlığı

«Mesele bitti mi? Hayır», diyen «Uyarmakçin Uyanmalı, Uyanmakçin Uyarmalı» «İşçi-Köylü Gönüllüleri» teklifi için en başta İşçi Milletvekillerine düşen görev anlatıldı. Onlar isteseler de, istemeseler de Ermiş'ler» olmalıydılar. Çok değil, maaşlarının 1000 liradan fazlasını Parti Gönüllülerine (Profesyonel Devrimcilere) ayırmalıydılar. Yüksek Tahsilli memur-500 lira maaşla çalışabiliyordu). İşçi Saylavlar çile mi çeksinler?

«Geleneklerimize göre Ermişlik: Çilekeşlik'le atbaşı birlik gider. Çileyi göze almıyan, halk fedâiliğine çıkmamalıdır. Biz TİP Millet vekillerini o karşılıksız mutluluk yücelişine ermiş görmekle övüneceğiz.» (s. 18) deniyordu. Böylesine çelebice uyarıya ABA'cılar büsbütün esirdiler. Oysa gene onların maaşlarını daha sürekli sağlamaları bakımından da teklif aykırı değildi. Şöyle uslu uslu konuşuluyordu:

«TİP, Partiler içinde adı sanı duyulur, şanı öğülür bir parti olmak değil, İşçi Sınıfının biricik teşkilâtı olmak göreviyle karşı karşıyadır. TİP, böyle her 4 yılda çeyrek milyon oy kazanacaksa... 80 yıl beklemek zorundadır. O da Başka Hiç bir Engel çıkarılmazsa... Yâni TİP, halka verdiği sözün eri olduğunu ıspat etmek için, 21 inci Yüzyılın ortasını (2048 yılını) bekliyecektir. Oysa, daha şimdiden bezirgân İktidar Partisi Seçim Kanununun Küçük Partilere (özellikle İşçi Partisine) soluk aldıran bütün deliklerini yeni baştan tıkamıya karar verdi.» (son 6)

Ne yazık son ihtar sanıldığından çabuk gerçekleşti. Seçim Kanununda «Millî Artık» kaldırıldı. 1969 Seçiminde «Başa Güreşme» manyaklığıyla pertav eden yalancı pehlivan: TİP'in 15 yerine 2 Mepus çıkardığını görünce, başına topladığı cinleri dağıtamıyan sihirbaza dönüp yakıldı.

Olan TİP'e oldu. Devrimcilik şöyle dursun, Derleyici olamadı. Panik hâlâ sürüyor. Bu giriş'in kızgın demir dağlayışını İşçi yoldaşların kınamıyacaklarını biliyoruz. Daha «efendice» söze bayılan kibar aydınlara gelince: İlkin ikinci kez basılan kitapçığı okusunlar. Sonra, isterlerse bu «İkinci Basılışa Acı bir Giriş»i hiç okumadan yırtıp atsınlar. Ama bir şartla: lütfen tekliflerin gerçekleşmesi için düşünüp davranmaktan korkmasınlar.

HİKMET KIVILCIMLI — 7.11.1970

Ekonomi Politik

Bugünkü Türkiye Ekonomi Politikası

(Geçen Sayıdan Devam)

İşçiler, Köylüler, insan mantığı ile o hak ve hürriyetlere kazara sahip çıkmaya kalkıştılarmıydı, o davranışa «Demokrasi» ruhu ve kültürü değil: Finans kapitalin maddesi en öldürücü biçimi ile saldırır: Polis kurşunu, jandarma süngüsü, asker tankı... Onlar da yetmedimi, gelsin sıkı yönetim: Bir anda Anayasa da Babayasada, bütün kanunlar, Usuller, Nizmlar da bir tek generalin o andaki anlayışına ve eğilimine kalmıştır. Toz kondurulmıyan «Büyük Meclisler, baka kalırlar. Finans - Kapital, bütün «HÜR BASIN» in ciğerleriyle hep bir ağızdan «oh, Devlet varmış» temposunu tutar.

Sıkıysa Ekonomi candamarları üzerine oturmuş bulunan Finans - Kapitalin: Ruhcu, kültürcü, felsefeci, dinci, imancı iki yüzlülüğüne millet inanmasın. Günahı öbür dünyadaki «Ceza günü'ne bırakılmaz. Finans - Kapitalin Ekonomi temelindeki madde sömürüsünü görmemezlikten gelecek, onun sapına kadar ruha, kültüre, inanmış Allahçı ve dinci gösterişlerine inanacaktır.

F.K.'in 2. İki yüzlülüğü: Kapitalist sınıfını ve rejimini aldatmış, Ancak Finans - Kapital yalnız çiğ ekonomi ve çimçiğ zorbalık silâhı ile kalmaz. Onun göklere çıkardığı ulusal ölçüde sosyal sınıf tabanını temsil etme gibi en yaygın bir aldatmacası, o ekonomi ve zorbalı yırtıcı gücüne sırmalı kaftan gibi giydirilir. Finans - Kapitalin asıl milleti ardında zincre vurulmuşça sürükliyen ,süngüden keskin, kurşundan delici silâhı bu sosyal sınıf aldatmacasıdır.

Bildiğimiz gibi, kapitalist dünyanın her bölgesinde nasılsa öylece, Türkiyede de Finans - Kapital birkaç bini geçmiyen sayıda azınlık bir zümredir. Ama, ağzına bakarsanız o, hiç bir zaman millet bütününü torbasında keklik saymaktan geri kalmaz. Kurduğu «Demokratik düzen», «Özgür» Basın - Seçim - Geçim» ve daha bilmem ne tuzak makineleri öylesine işletilebilir ki, gözgöre tüm halk, bütün millet, gönül hoşluğu ile, oy namusunda ona vererek kendini yüzde yüz teslim etmiştir sanılır. İkide bir «Rejim» deyişi vardır. İnsan inanacak gibi olur sanki.

Bu sanayii perçinliyen en iyi sosyal taban: Finans - Kapitalin, her ülkede bir avuç vurguncu zümresi iken kendisini tüm kapitalist düzeni yaratmış ve bir sosyal sınıf gibi yutturabilmesidir. Finans - Kapital: Kendisini Kapitalist sınıfı sayar. Daha doğrusu her ülkede kapitalst sınıfını kendisi miş gibi göstermenin bin bir dolandırıcılığını yapar. O denli ki, en sonunda millet ve halk şöyle dursun Finans - Kapital tahakkümü ile sıkılan kapitalist sınıfı bile onun kendisinden başka bir şey olmadığına inanır.

Öyle ya, Kapitalist düzenin en aşırı savunucusu kimdir? Finans - Kapitaldir. Öyleyse, düzeni büyük titizlikle koruyan Finans - Kapital Kapitalist sınıfını da kurtarıcısı ve koruyucusu niçin olmasın? Bütün hiyle, ikiyüzlülük, aldatış gelir bu noktaya dayanır. Bizim değme «Solcu» ve azgın «Sosyalistlerimizin hiç dillerinden düşmedikleri o: «Çağdaş Uygarlık Düzeyi» pelesengi nedir? Düpedüz kapitalizmdir. Finans - Kapital: Modern sermayenin en son haddi olduğuna göre, «Çağdaş Uygarlık» gibi sağda solda hiç kimsenin gık diyemiyeceği bir Düzenin» yalın kılıncı demektir.

Biliyoruz. Finans - Kapital: Kapitalizmin son haddi, ölüm döşeğinde patalak biçimidir. Yarattığı dünya çelişkileri, bunalımlar, savaşlar ve bin bir zorbalıkları ile, insanoğlunun kapitalizmin getirdiği tek sosyalizm kurtuluşu eşiğinde her gün her saat yokolma uçurumu ile yüz yüze getirmektedir. Demek Finans - Kapitalizmin savunduğu tekelci sermaye rejimi, gerçek 19 cu yüzyılın en çok genlikli ve ilerici kapitalist düzeni bile değildir.

Tüm tersine kapitalizmi en ılımlı sancılarla Sosyalizmi doğurmaktan alıkoyduğu ölçüde: İnsanlığı toptan ölüme sürüklemektedir. İnsanlığın yok olduğu bir dünyada Kapitalist rejimi yaşar mı? Ne varki Finans - Kapital işlediği genosid cinayetlerini, sanki kapitalizmi savunuyormuş gibi gösterme ikyüzlülüğü ile maskelemektedir. Bu aldatıcılık sayesinde, önce kapitalist sınıfını «Finans - Kapital zümresi dışında kalan bütün sermaye ve toprak sahibi zümreleri), onun ardında milleti sürüklemektedir. Bu iki yüzlü aldatmacılığın Türkiyedeki gerçekliğini birkaç resmî burjuva istatistik rakamı ile açıklıyalım. Türkiye'nin efendileri, bizim burjuvalara, Alman Nazi'lerinden çevirme bir hoş ad taktı: «İşverenler». Türkiye'de o işveren denilen, hiç bir zaman, hiç bir namusluca gen işi vermiyen, yerli millî kapitalist sınıfı kaç kişidir? İşte Fnans - Kapitalin hazırladığı resmî devlet istatistiklerinde bu sayı rakamlarının serüveni çok ilginçtir.

(Devamı Gelecek Sayıda)

Genel Olarak Sosyal Sınıflar

(Geçen Sayıdan Devam)

İşveren sınıfı devrimci kaldığı günlerde, az çok bir çeşit burjuvalaşmış bulunan Büyük Toprak ve Mülk Sahipleri sınıfı ile çok ilginç ilişkiler sağladı. «Büyük Fransız İhtilâli» denilen şey Fransa'da resmen başarı kazanırken: sonradan ihaneti görülüp asılacak olan Kıralın ister istemez katlandığı birşey oldu. Görünüşte sosyal dverime Kıral Zoraki Patronluk etti. Anadolu türküsünde «hem giderim hem ağlarım» diyen gelin gibi, Kırallık, tiksintilerine ve isyanlarına rağmen, ansızın işveren sınıfının yörüngesine oturdu.

Bu akıl almaz çelişkinin nedeni açıktır. Kırallığın temel-direkleri sayılanlar dünyacıl derebeğiler idi. Dünyacıl derebeğiler Kıralın topladığı Etajenero'da (genel tabakalar meclisinde) birden burjuvalarla birlik oluverdi. «Elma oyunu» (jödöpom) salonunda, Kıral sözcüsü mebusları dışarı atmak istediği zaman: «Bizi Buradan Ancak Süngü Kuvveti Çıkarır» çığlığını Danton atmıştı. Danton hem Millet Meclisi içinde Kıralın casusu idi, hem de Kıralı sehpaya götüren kararlara karşı koymamış dünyacıl derebeğiler sınıfındandı. Fransız aristokrasi neden bu oyunu destekledi? İşveren sınıfı gelişen üretimdeki başarısından güç almış pratik kurnazlardandı. Dünyacıl derebeğilerini kendi safına çekmek için, Dincil, Derebeğiler'in, yani Kilisenin geniş topraklarını onlara yem gibi göstermişti. Fransız kapitalist ihtilâlinin düşünce doruklarına aristokrat salonlarının ve yuvalarının barınak yapılması bundan ileri gelmişti. Burjuvazi iktidara gelinceye kadar aristokrasiye göz kırpmıştı.

İşveren sınıfı iktidara gelir gelmez karşısında en az kendisi kadar Modern olan bir sosyal sınıf buldu. Bu sınıf bütün Fransız İhtilâli'nin Motoru olan ve tüm halk yığınlarının en başında gelen İşçi Sınıfı idi. İşçi sınıfı açık bir zıt kutup olarak işveren sınıfının karşısına çıktı. Bu yüzden toplumda işveren iktidarının kökleri sallandı. Bunu sezen işveren sınıfı kendisine halk dışında, halka karşı omuzdaşlar aradı.

Kapitalist devriminden önce burjuvalar memlekette derebeği parçalanışını önlemek için, derebeğilere karşı Kırallığı destekleyip «millî birliği» sağladılar. Zamanla derebeğilerin iktidar güçleri kalmayınca, müstebit Kırallığa karşı aristokratları tarafsızlaştırarak Tierseta ile saldırıya geçtiler. Şimdi Tierseta içinden işçi sınıfı işveren sınıfına karşı çıkınca, kapitalistler yeniden aristokratlara başvurdular. Büyük Toprak ve Mülk Sahipelri sınıfı ile birleşerek halka karşı Kapitalist Düzeni'ni korumağa giriştiler.

İşveren ve toprak ağaları arasındaki bu danışık döğüş yüzyıllar boyu Batı Medeniyetinin «Parlâmentarizm» havasını yarattı. Gerek ekonomi gerek toplum ilişkielrinde olduğu gibi, Politika çatısında da kopmuş kopacak bütün kızılca kıyametler şu nedene bağlandı: İşveren sınıfı bir yanda kendi iktidarını işçi sınıfına karşı korumak için Büyük Toprak ve Mülk Sahipleri sınıfı ile uzlaştı, öteyanda Büyük Toprak ve Mülk Sahiplerine elini verince kolunu da geri alamadığını gördü. Ve bu ürküntüyle yeniden halka başvurarak kanlı sıçramalar ve zigzaglar yaptı.

Bu mekanizma yüzünden Modern kapitalist toplumun tepesinde herşeye egemen olan bir değil sosyal sınıf türedi :

1) İşveren sınıfı,

2) Büyük Toprak ve Mülk Sahipleri sınıfı..

Böylece Antika Tarihin Derebeği Sınıfı, tepesi taklak getirilerek, o çağdan Modern topluma yadigâr kalmış Büyük Toprak ve Mülk Sahipleri Sınıfı biçimine girdi. Ekonomik, sosyal ve politik biçim değiştirmelerine uğradı. Ama bir Kadîm Sosyal Tabaka olarak kendi ölümüyle başbaşa bırakılmadı. İşveren sınıfının sömürdüğü artı-değerden Rant çekerek pay aldı.

Modern üretimde hiçbir rolü olmayan (örneğin kapitalsit girişkinlik göstermiyen) Büyük Toprak ve Mülk Sahipleri sınıfı, sırf kapitalizme destek olduğu için ortada kaldı. Ne topluma, ne ekonomiye hiçbir görevle bağlı olmadığı halde, kapitalizmin ayakta durmasını sağlıyarak, işveren sınıfınyle parlâmentolarda yalancı peylivan güreşleri yaparak kılıcının hakkı olan iradını çekti. Toplumu o iradın üretime yatırmasıyle sağlanabilecek bir gelişimden yoksul bıraktı. Kapitalizmi gereğinden fazla gerici ve tekniğe engel bir sistem haline getirdi.

20 nci yüzyıl ile birlikte kapitalizm tersine döndü Serbest Rekabetçi sermaye, şirketlerin Tekelci sermayesi kılığına girndi. Bu tekelci sermaye kendi ülkesinin pazarında bile artık bütün işveren Zümreleri ile ortaklaşa sömürü yapmakla yetinemedi. Yalnız işveren sınıfının ve Büyük Toprak ve Mülk Sahipleri sınıfının içlerinde en kodaman Zümreleri'ni seçti. Ekonomik, sosyal ve politik tekelciliği son haddine vardırarak o zümreleri birbirine kaynaştırdı. İşveren ve Büyük Toprak ve Mülk Sahibi sınıflar içindeki: En Kodaman, En Gerici, En Tutucu, En Tekelci En Kozmopolit zümreleri Banka kubbeleri altında birbirine kaynaştırarak bugünkü Finans-Kapital zümresini yarattı.

Onun için buünkü kapitalist toplumun bütün sınıf ilişkileri 19 uncu yüzyıldaki yapısını değiştirdi. 19 uncu yüzyılda serbest rekabetle birbirine çatan bir İşveren Sınıfı, bir de Büyük Toprak ve Mülk Sahipleri Sınıfı vardı. Bugün öyle sınıfları keskince belirli iki egemen sosyal sınıf aramak boşuna olur. Emperyalizm çağında birtek ülkenin bile Egemen Sosyal Sınıf adını almaya elverişli bir sınıfı kalmamıştır. Evren ölçüsünde biricik dünya ekonomisi ve dünya pazarı biçimlenmiştir. Onun gibi ve ona paralel olarak bütün ülkelerin egemen zümrelerini kendi kozmopolit bağları içine almış, hepsini birbirine kaynaştırmış biricik Evren Finans-Kapitali vardır. Bu evren Firans-Kapitali bir Sosyal Sınıf bile olmaktan çıkmıştır. İki sosyal sınıfın (yani, İşveren sınıfı ile Büyük Toprak ve Mülk Sahipleri Sınıfının) çeşitli Zümreleri içinden seçilmiş En Kodamanları'nın kurdukları bir, söz yerinde ise, Evren Tarikatı vardır. Bu Finans-Kapital tarikatı emperyalizmin Gizli Faaliyet yapan suçlu ve kanun dışı Diktası'dır.

İşçi sınıfının içinde nasıl kaba işçi, orta işçi uzman işçi ve ilh. zümreleri varsa; işveren sınıfının da tıpkı öyle birçok zümreleri, Büyük Toprak ve Mülk Sahipleri sınıfının da birçok tabakaları vardır

(Devamı Gelecek Sayıda)

Program önerimiz: İşçilere, Köylülere Neler Getiriyor?

(Baştarafı birinci Sahifede)

tan en uyanık ve en teşkilât kaabiliyetli sosyal zümremiz, İşçi Sınıfımız, siyasetimize kuyruk değil, baş olacak... Siyaseti, günlük ekmeği kadar ciddiyetle benimseyen işçi evlâtlarına, Türkiye Halkı, bütün demokratik haklarıyle beraber, memleket hayrına iktisadi hayatımızı da aşağıdan ve bütün halkımız gibi kontrol etme hürriyetini de vererek, milli sanayimizin, batılı ülkeler derecesinde verimli ve yüksek olması sağlanacak.

2 — SENDİKA : Çalışma başkanlığının emrinde bir kibar memurlar şubesi sayılmıyacak, işçi sınıfımızın kültür ve bilincisini yücelten bir Hayat Okulu, milli mücadele teşkilâtı olacak, işçi sigortaları başta gelmek üzere, iş ve işçi hayatımızı ilgilendiren bütün tesisleri kontrol edecek. Ücret kesintileri, tazminatlar, müddet uzatmaları ve işten çıkarmalar, sendikaların rızası dışında yapılmayacak.

3 — TEMSİLCİ BİRLİKLERİ :Sendikasız işçiler de, seçtikleri temsilciler vasıtasıyla, gerek kendi menfaatlerini, gerekse milli üretimimizin iktisadi menfaatlerini güden mümessilleı birlikleri kuracaklar.

4 — ESNAF OLMAYAN İŞÇİLER : Esnaf dernekleri kanununun 8. maddesi ile eski sistem teşekküllere ısmarlanan ve işçi nüfuzumuzun 3 te ikisini tutan hakiki işçi vatandaşlarımız, bağımsız ve hür işçi sendikaları kuracaklar.

5 — DANIŞMA : Ekonomik ve sosyal kanun tasarıları ticaret ve sanayi odalarından geçtikleri gibi, işçi teşekküllerinden de geçecek.

6 — İŞ KANUNU : Yalnız «Teşviki Sanayi» müesseselerine inhisar etmeyecek. Özel, resmi küçük, büyük büyük bütün sanayi işletmeleri gibi, ziraatin, ticaretin, kredinin her koluna da yaygınlaştırılacak.

7 — BÜYÜK İŞÇİLER KONGRESİ: Her yıl toplanacak. Bu kongreye sendikalar gibi, işçi temsilcileri birlikleri ve siyasi partiler de katılacak. Orada, iş hayatımızı ilgilendiren bütün mevzuat ve meselelere dair teklif ve dilekler hazırlanacak.

8 — TOPLU İŞ SÖZLEŞMESİ: Batı Avrupa'nın sömürgelerinde bile 1939 dan beri uygulanan toplu ve yazılı iş sözleşmeleri, sendikalar eliyle ve az işçili yahut sendikasız yerlerde temsilci birlikleri, yoksa en yakın sendika delaletiyle yapılacak. Sözleşmeler: sözleşme kapsamı içinde bulunan işçilerin gözleri önünde ve ancak hepsinin onayı alınarak yapılacaktır.

9 - MİLLETLERARASI MEVZUAT: Türkiye'nin de imzaladığı OİT (Milletlerarası iş teşkilatı) nın 1914 ten beri işsizlik, sağlık, en çok müddet, en az ücret kadın, çocuk, sigorta ve ilh. hakkındaki kararları ciddiye alınacak.

10 — İŞ MÜFETTİŞLERİ : Özellikle hekimler arasından işçi temsilcileri birlikleri ve sendikalar tarafından aday gösterilip, bağımsız hâkimler heyeti kararı ile seçilecekler ve azledilecekler. Tek işçi vatandaş dahi, müfettişlere dava açabilecek.

11 — MÜDDET: Çabuk yıpranma, damar sertliği, tansiyon, kalp krizlerine karşı tavsiye edilen beş günlük hafta genel hale getirilecek. Birinci Cihan Harbinde bile yazın 12, kışın 9 saat süren çalışma müddetinin, iş kanunu ile 13 saate çıkarılma imkânı kapatılarak, haftada en çok 40 saat iş uygulanacak. Yılda en az bir ay ücretli tatil verilecek.

12 — ÜCRET : Birinci Cihan Harbine göre 1954 yılı 25 TL. olması gereken gündelikler hayat pahasına göre, ortalama iki misline çıkarılacak. Üretimimizin verimi yüzde 12 artarken, ücretler yüzde 11 azaltılmayıp çoğaltılacak. Şahıs emeğinin ve milli verimliliğin zararına olan prim usulü kaldırılacak. Ücretler, her hafta başı muntazam ödenecek. Genel tatil günleri tam ücretli olacak. O günler çalışana tatil günü ücretine ilâveten en az çift gündelik verilecek. Kadın, çocuk, din, ırk, hürlük, mapusluk farklarına bakmaksızın: Aynı İşi görene Aynı Ücret verilecek.

13 — GREV : İş verenin kısmi veya tam gzili lokavtlarına hiç biı kanunla engel olunamadığı B Millet Meclisinde dahi belirtildiğine göre, işçilerimizin alınyazıları arz ve talep kanununa bağlı kaldıkça grev hem işçilerimizin biricik meşru nefis müdafası olacak, hem de istetmelerimizi mutlak sömürü yerine makine kullanmaya sevk ederek, sosyal ilerleme ve refahımızın canlı zenbereği haline girecek. Bu kadar önemli hakkın kullanılması hiç bir alanda kısıtlanamıyacak, hiçbir bahane ile geciktirilemiyecek.

14 — SAĞLIK ŞARLARI: İş, yalnız yaşama çaresi bir angarya olmaktan çıkıp yaşamanın en manalı şartı ve ferdin yaratma saadeti haline getirilecek. İşçilerimizin yalnız «mikrop yatağı» iş yerleri değil, «medeniyet tarihini yalancı çıkaran» barınma yerleri de, iş müfettişi hekimler tarafından gözetilip iyileştirilecek. Gece işinin başlama ve bitmesi yazın 18 den 8 e, kışın 17 den 9 a kadar sayılacak, ve gece zammı yüzde 100 den az olmayacak.

15 — ANALIK : Daha 1915 yılı sayıları birkaç yüzü geçmiyor iken, on yılda erkek işçilerin 4 te birini aşan kadın işçilerimize hor bakışlar, vatan hiyaneti sayılacak. Doğumdan iki ay evvel ve sonrası için ücretli izin verilecek, süt annelik ve suni emzirme işlerine belediye kontrolü ve yardımı sağlanacak. Bütün iş yerlerinde, biri yetişemezse birkaç işletme birleşerek, bir tek anne için dahi kreş ve çocuk yuvası kurulacak.

16 — ÇOCUK : Sanayi büyüdükçe, okul yerine işe giden çocuklar, esnaf çırağı durumundan kurtarılacak. Çalıştıkları yerde yetiştirilmeleri için, çocuklar yarım günleri normal ücretle fabrika veya yakın sanayi bölgesi okulunda öğretim görecekler.

17 — İŞSİZLİK SİGORTASI: İşçi, işsiz kaldıktan sonra, dünyanın en güzel sigortalarının dahi tatbiki ve faydası bulunmayacağına göre, birinci derece mühim olan asıl işsizliğe karşı sigortalanma, iş veren hesabına ve milli ölçüde kurulacak.

18 — KISMİ İŞSİZLİK : Velev tamir, temizleme bahaneleriyle de olsa angarya hizmetler, sendikaların rızası dışında ücret kesintileri yaptırmak gibi, kısmi işsizlik yaratmak ta suç sayılacak.

Üçüncü Metice
KÖYLÜ MESELESİ

1 — KÖY HEYETLERİ : Hükümet veya mütegallibe nüfuzu karışmadan, tam hür seçimlerle kurulacak. Seçilen muhtar ve heyetten her biri, seçmenlerin beşte birinin isteği üzerine, seçmenler tarafından her zaman değiştrilebilecek. Bu gün kaymakam emriyle yapıldığı gibi, halkın seçtikleri yukarıdan azledilemiyecek. Karakol telefon ve telâkileri, köy heyetlerinin de ulaştırma vasıtası olacak.

2 — JANDARMA ve MEMUR'ların, devlet nüfuzunu şahsi maksatlarda kullanmaları ve «misafirlik» angaryaları şiddetle yasak edilecek. Köylünün karakol veya memurdan şikâyeti tekrar karakola veya memura havale edilmiyecek.

3 — HER MEBUS : Yüz köyün sırdaşı olacak. O köyler halkıyla mektuplaşıp, sık sık buluşacak. Şikâyetleri yerinde inceleyip sonuçlandırmaya çalışacak, mebusundan memnun olmayan köy, beğendiği mebusu sırdaşlığa kabul edecek.

4 — KÖY GEÇİM ENDEKSİ'den aşağı seviyeli fakir köylü ailelerinden vergi alınmayacak.

5 — BİNDİRİLMİŞ MAHKEMELER : Hayvan sırtından helikoptere kadar her vasıtadan faydalanarak, şikâyetlere ve davalara yerinde çabuk usulle bakacak. Yalnız suç ve cinayetleri takiple kalmayacak, toprak meselelerini, borç hadlerini toprak ve su kiralarını kontrol edecek ve tefecileri, faizcileri kovuşturacaklar,

6 — KANUNLAR : Köy hayatını ilgilendiren mevzuat tasarıları, ziraat odalarından geçtikleri gibi, aynı haklarla köylü teşekküllerinden, sendikalarından ve kooperatiflerinden de geçecek. Referandum: Usulü şehirler gibi, köyler için de canlı ve işler hale getirilecek.

7 — BİNDİRİLMİŞ SIHHAT SAĞLIK EKİPLERİ : Eczahaneyi, ameliyathaneyi ve hekimi, hasta bakıcıyı köylünün ayağına götürecek. Köy kanununun sağlık maddeleri hekim sendikaları ve odalarınca, köyün ev, su vs. imâr işleri mimar, mühendis ve ziraatçi teşekkülleri tarafından hazırlanıp, daima göz önünde uygulanacak.

8 — BİNDİRİLMİŞ KÜLTÜR EKİPLERİ : 5 te biri okuma yazma bilmeyen köylünün ayağına bütün memleket için sistemli bir plân dahilinde sinema, tiyatro, kütüphane mevsim okulu vs. götürülecek. Böylece, hem işsizlikten kırılan aydınlara yararlı iş, ülkü, ve ekmek bulunacak, hem köylümüzün başta üretim bilgisi gelmek üzere, özgürlük terbiyesi, hayat aşkı ve siyaset bilinci geliştirilecek.

9 — KÜLTÜR ERLERİ : Okulların tatil aylarında, beşyüzden yukarı nüfuzlu köylerimize üniversiteliler 500 den aşağı nüfuzlu köylerimize liseli gönüllü olarak belli programlarla yazlığa gönderilecek. Kültür erlerinin geçimleri, askernafkaası ayarınca devlet ve belediyelerce ödenecek. Böylelikle aydın gennçliğimiz maddi manevi sağlık kazanarak, halkı tanıyacak ve memlekete bağlanacak. Eski medreseliler kadarcık olsun, köye boğaz tokluğuna bilgi, teknik, heyecan ve sevgi götürüp, köyün davalarını getirecek.

10 — SERBESTLİK : Köylüyü, köy sınırları içinde hapseden kast ruhlu kültür ve idare sistemleri kaldırılacak. Herkes gibi köylü de vatanının dileği köşesine gidip, istediği işe katılabilme imkânları bulacak. Belediyeler, sendikalar ve diğer halk teşekkülleri köyden şehire akın edenleri derli toplu bir plân ve hazırlıklarla karşılayacak.

TEŞKİLÂT ve EKONOMİ POLİTİKASI

11 — ZİRAAT İŞÇİLERİ SENDİKALARI : Sayıları yüzbinleri aşan yanaşma, götürücü, aylıkçı rençperler ve ziraat işçileri iş mevzuatına göre özel sendikalarada toplanacaklar. Çalışma şartları, süreleri mahalli geçim endekslerine uygun en az geçim endenksleri belirtilecek. OİT'nin «Sosyal adalet için» eseri derki «Cihan barışı için sanayi işçilerinin sosyal ilerlemesi kadar toprak işçilerinin sosyal ilerlemelerinin de esaslı bulunduğunu, 20. asrımızda görmeyen kimdir?»

12 — TOPRAKSIZ KÖYLÜ TEŞEKKÜLLERİ : Toprak reformunda anarşiye ve kırtasyeciliğe yol açılmaması için temel teşkilât olacak.

13 — ZİRAAT KOOPERATİFLERİ : Köylünün kendisi tarafından kurulup kendisi tarafından kontrol edilecek. Ortak yüzü geçince, 1000 güçlük çıkarılmıyacak. Bilâkis, onüç milyon da elli bin imtiyazlı kişiye münhasır, bir nevi şriket yavrusu olmayacak, milyonlarca üretmeni dağınıklardan kurtaracak. Şehir le köy arasındaki uçurumu, Felemek'te olduğu gibi doldurmıya çalışacak. Kooperatifler, hükümet veya tüccar emrindeki birliklerin kontrolünden kurtarılacak. Büyük sanayi rekabeti karşısında el ve ev sanayini kaybeden köylüye, büyük çiftliklere kıyasla daima daha pahalıya mal olan malzeme ve eşyaları ucuza mal edecek. Ortaklarına piyasadan pahlı mal satmıyacak. Satarken birbirleri ile rekabet düşerek, bereket yıllarını bile felâket yılına çeviren küçük ekincilein malların değeri ile satacak. Ortaklarının malını ölü fiyatına almıya kalkışmıyacak. Küçük ekinciyi de modern üretim ve ilme kapalı kalmaktan kurtarılacak.

HALK BİRLİKLERİ : Bütün zirai meslek birlikleri sendikalar, federasyonlar şeklinde, memleket ölçüsünde federasyonlar, kuracaklar.

14 — KREDİ : Bizim güzel geleneğimize göre, tefecilik, faizcilik sosyal haram ve suç olarak en sıkı kovuşturmaya uğratılacak. Bu günkü (1954) yüzde sekizbuçuk banka faizi köy işletmesi kooperatifleştirçe en az haddine indirilecek, büyük çiftlikler için artırılacak, küçük ekinciye eksiltilecek, Böylelikle, devlete olan borcun on iki misli, banka borcunun altı misli olan faizci borçları ile, köylünün sömürülmesi önlenecek. Üretim kooparatifleri kanalıyla verilen ödünçlerin taksitleri, ürün alınıncı tahsil olunacak. Kredi, takati büyük olan çiftliklerden çok, takatsiz köylüye sağlanacak. İpotek ve teminat yerine, kooparatif ve köy teşekküllerinin kefaleti ve sorumluluğu geçecek.

15 — FİYAT POLİTİKASI : On yılda, giyim eşyası dokuz misli pahalanırken, hububat fiyatlarının dört misli olması gibi tarım ürünleri aleyhine, sanayi ürünlerinin fiyat artışı dur durulacak. Köy ürünlerinin hakiki köylü kooperatifleri eliyle ihracatı kolaylaştırılacak, ofisin idare ve kontrolü köylü teşekküllerine bırakılacak. Ofis, kurtlu malları, valilerin bile reddedecekleri kadar pahalı kutu olmaktan çıkarılacak.

Köylümüzün yarısı topraksızlıktan, buğday satın almak zorunda kaldıkça, derebeyi artığı mütegallibe ile bezirgânların vurgunlarına yol açan mubalâgalı himayeciliğe de kalkılmayacak. Ancak, modern üretimi küçük ekincilere kadar götürmekle zahirenin maliyet fiyatları indirilecek.

KÖYLÜYE TOPRAK

16 — TEMMUZ : Küçük ekincilerimiz, esasen cılız olan sermayelerini, toprak satın almada harcarlarsa, sonraki her birikimleri parasızlıktan felce uğrayacağı için, Amerika'nın 1862 «Homesteat kanunu» usullerine göre, topraksız ve yarı göçebe nüfusumuz, orta halli üretmenler durumuna getirilecektir.

17 — MÜDDET : 25 yıldır faiz rayici düştükçe pahalaşan topraklar, ziraat makineleştikçe büsbütün ateş pahasına çıkacağından, toprak dağıtımını vurgunculuktan kurtarmak üzere, vakit geçirmeksizin, devlet elindeki boş topraklar en geç altı ay içinde istimlâk edilecek, özel topraklar en geç bir yıl içinde dağıtılacak.

18 — ŞEKİL : 1915 ten beri çıkmış kanunlar memur eliyle bir türlü neticelendirilemediğine ve B.M. Meclisinde bu işi memurların beş yüz yıldan önce bitiremiyecekleri belirtildiğine göre tarım bakanlığının sekiz milyon saydığı topraksız köylülerimizin doğrudan doğruya seçecekleri Topraksız Köylü Teşekkülleri kurulacak ve bu teşekküller Bindirilmiş Mahkemelerin nezaretleri altında yukarıki süreler içinde toprak dağıtımını gerçekleştirecekler.

19 BOŞ DEVLET TOPRAKLARI : Devlet elindeki boş araziler, derhal yüzbinlerce rençber ailesinden beherine, verimlilik derecesi gözönünde tutularak 50 ilâ 70 er dömün ve pek az topraklı köylü ailelerine o nispette bedava dağıtılacak. Böylelikle yılda, (çayır, bahçe hariç) yalnız hububat milyonlarca ton, şimdiki (1954) rayiçle iki milyal lira fazla ürün milli gelirimize katılacak ve aynı nisbette devlete gelir sağlıyacak.

20 — ÖZEL TOPRAKLAR : 1 — Kırdaki büyük kapitalist işletmeler ziraat kombinaları - iktisadî halk teşekkülleri - haline dönüştürülecek.

2 — Pre - kapitalist üretim ilişkilerinin ağır bstığı topraklar, topraksız ve az topraklı köylülere dağıtılacak.

21 — GASPEDİLMİŞ YERLER : Osmanlı toprak düzeninde «mirî». «vakıf» «metruk» «mevat» sayılmış yerleri, gayrı meşru oldu bittilerle tasarrufuna geçirmiş olan aşiret reisi, mütegallibe gibi derebeyi artıklarının durumları, bindirilmiş mahkemelerce, mahallinde incelenecek. Haksız iktisaplar sahiplerine veya köy tüzel kişiliğine geri verilecek.

22 — EK DÜZEN : Bir asırda (1000 yılda) bitmiyeceği B.M. Meclisinde beliren kadastroyu beklemektense, tarla ve köy sınırları gibi cinayetler kaynağı olmuş durumu, köylü teşekkülleri bindirilmiş mahkemeler nezaretinde düzenleyecek.

Büyük arazi tekeli yüzünden hayvan yetiştiriciliği imkânlarını kaybetmiş bulunan köylülere, her köy için zaruri Otlak ve Baltalıklar tespit edilecek. Kır suları, mutlak adaletle üleştirilip, gerçek ihtiyaca göre sıraya konulacak.

EKİNCLİĞE TEKNİK

23 — GEREKÇE : Büyük çiftliklere nazaran her ayrı küçük ekinci için modern ziraat tekniğini ve malzemesini tedarik etmek ve benimsemek çok pahalı olacağından, şimdiye kadar yurdumuzda denenmiş cihazlanma usullerimiz olumlu ve mükemmelleştirilmiş uygulanışı bütün yurda yaygınlaştırılacak.

24 — ZİRAAT KOMBİNALARI : İşlenebilir topraklarımızın 5 te 4 ü boş kaldığına göre, ikinci cihan harbi kıtlığımıza çare olan ve kısa zamanda mevcut orta ve büyük arazi sahiplerimizin toplamı kadar ürün yetişrerek, harp sonu yurdumuzu buğday ihracatçısı yapan Ziraat Kombinaalrı, özel bir kanunla özerkliği haiz iktisadi millet teşekkülleri halinde geliştirilecekler. Ülkücü fen adamlarıyla, ziraat işçi sendikaları idaresinde ve devletin yalnız kanuni kontrolü altında, zirai kalkınmamızın modern kaleleri ve örnek çiftlikleri haline getirilecekler.

25 — DEVLET TEKNİĞİNDEN FAYDALANMA : Zirai kombinalarla devlet çiftlikleri, komşu köylerin en fakir ekincilerinden başlıyarak, orta köylüsüne kadarki aile topraklarına sürme, ekme, gübreleme, tohum ıslahı, bilimsel metod yardımlarında bulunacaklar. 1941 yılı 1060 traktörle yalnız kombinalar bile zirai çevrelere 10 da bire yakın fiili yardımda bulunabildiklerine göre, memlekete 100 bin'den fazla traktör girdikten sonra makineler yarı boş duracaklarına, köy üretimimizin tamamen yeni araçlarla verimlendirilmesi için teşkilatlandırılacak.

26 — ZİRAİ DONATIM KURUMU : 2.2.1943 günü «yurt içinde 500 kadar temsilcilerin Tüccardan seçilmesi» kararlaşmışken 51 temsilciliğin zor kurulabilmesi asıl ilgililerin, yâni çalışan köylünün işten uzak tutulması ile izah edileceğine göre, modern ziraat tekniğinin kolayca ve ucuzca küçük ekencilerimize kadar ulaşabilmesi için, donatım kurumları bezirgân inhisarından (tekelinden) çıkarılacak. Bilgili üretmen ekincilerle topraksız köylü teşekküllerinin yeni bünyeli heyetleri emrine verilecek. Önce 500 nüfustan yukarı köyler arasından en uygunları etrafında 100 er traktörlü modern teknik istasyonları ile işe başlanacak. Orada kazanılan kuvvetlerle, ikinci ve üçüncü merhalelere geçilecek. İstasyonlara yakın daha küçük köyler, dilerlerse, kurum ağıarı içine katılacaklar.

27 — TEKNİK ve İLİM ÖRGÜTÜ: Tarım başkanlığı fiilen ziraat işletmelerinde faal ziraat uzmanlarının geniş ağı haline sokulacak. Hayvan, sebze, orman sınai ziraat, meyvalı bitkiler ve süs bitkileri ve her çeşit hububat için ayrı ayrı teknik ve ilim İstasyonları gerek devletçe, gerek diğer teşekküllerce kurulacak.

ÜNİVERSİTE ve ENSTİTÜler, bilhassa btiki ve hayvan toprak ıslahları için araştırmalar, tatbikat ilimleri yapacaklar. Milli gelirimize her yıl 500 milyon liralık zarar ettiren ziraate muzır hayvanlara, ziraat hastalıklarına karşı ziraatçı ve baytar müfettişler Bindirilmiş Ziraat Ekipleri halinde çalıştırılacak.

28 — ORMAN İDARESİ : Köylerimizin 4 te birine yakın olanları orman içinde veya civarında yaşadıklarından, orman işletme ve koruma görevlerine, bindirilmiş mahkemelerin kontrolü altında, ormancılık uzmanları ile, bilfiil üretmen köylü teşekkülleri iştirak ettirilecek. Her yılın bir tatil günü, başta Cumhurbaşkanımız gelmek üzere, eli çapa tutan her vatandaş bir ağaç dikerek Ağaç Bayramını kutlayacak.

29 — TOPRAKSIZ BÖLGELERE SANAYİ : Toprağı kıt veya tarıma elverişli olmayan bölgelerde, sınai ticaret ve zirai sanayi refah getiremiyecekse, milli üretim seferberliği plânımız gereğince, sanayi ile geçim imkânları sağlanacak.

Sosyalizm Nedir?

A) SOSYALİZMİN SÖZÜ :

Ortada hiç kimsenin çürütmeye kalkışamayacağı bir gerçeklik var. Sosyalizm sözcüğü, en çok 150 yıl önce icat edildi. Bu sözcük Frenkçeden gelmedir. Ama, Fransız icadı değildir. Sosyalizm, en sistemli gürültülü gösterilerini Fransa'da yapmış ise de, İngiltere'de doğmuştur. Çünkü ilk Sosyal Devrim İngiltere'de olmuş, Kapitalizmi orada iktidara getirmiştir. Sosyalizm bir antitez olarak dünyaya gelebilmek içn, önce Kapitalizmin doğması gerekmiştir.

Önce Kapitalizm, ondan sonra Sosyalizm gelişimi, günümüzdeki geri ülkeler için şart sayılamaz. Netekim, bir ülke içinde, kapitalist ilişkilerin henüz girmemiş bulunduğu sektörler varken, o ülkeye egemen düzen kapitalizm ise, sosyalizm iktidara çıkabilmiştir. Bütün ülke ekonomisinin ve sınıf münasebetlerinin önce kapitailst olması beklenmemiştir. Yeryüzünün bir tek ülke kadar küçüldüğü günlerde, kimi ülkelerin,, ayrıca kapitalizm gelişmesini beklemeksizin sosyalizme geçmeleri mümkün olmuştur... Yalnız tarihte, önce modern kapitalizm gelmiştir. Kapitalizmin girmediği ülkede sosyalizm başlamamıştır.

Yeryüzünde Kapitalizmin ilk iktidara geldiği toprak İngiltere olduğu için, Sosyalizm sözcüğünü ve kavramını ilk bulan adam, büyük İngiliz ütopisti (hayalci sosyalist) Robert Owen olmuştur. Owen, 1820 yıllarında «AKILLICA TOPLUM DÜZENİ» dediği şeye «SOSYALİZM» adını koymuştu. Ondan sonra, Fransa'nın en büyük ÜTOPİST'i Saint - Simon'a öğrenci olanlar içinde en namuslu kalanlar «PRODUCTEUR» (Üretmen) adıyla çıkardıkları dergide «SOSYALİZM» deyimini yaydılar.

B) SOSYALİZMİN ÖZÜ :

Sosyalizmin özünü anlamak için Dünyada, Türkiye'de ve Bilimde doğuşuna kısaca değmeliyiz.

1 — Dünyada Sosyalizm: Kapitailzmin ürünü.

Tarihte, Medeniyetle birlikte sonsuz devrimler oldu. Sınıf çekişmeleri sosyal bir devrime ulaşamadığı için medeniyetlerin çöküşleriyle sonuçlandırdı. Bu çöküşlere TARİHSEL DEVRİMLER adı verilebilir. Ancak Kapitalizm doğduğu zaman, derebeğiliği aşındırarak en sonunda devirince, medeniyet yıkılmadı, iktidara burjuvazi geçti. Bu değişikliğe SOSYAL DEVRİM denildi. Tarihsel Devrimde Toplum yıkılıyordu. Sosyal devrimde yalnız bir sınıfın tehakkümü yıkılıyordu, Toplum daha başarıyla yoluna devam ediyordu.

İnsanlık ölçüsünde bambaşka bir gelişme sağlayan Sosyal Devrimin muştulayıcıları burjuva devrimcileri oldu. Bir Sosyal Devrim teorisi olan Sosyalizm de ister istemez burjuva dverimcilerinin attıkları temellere dayandı. Engels der ki:

«Teorik biçimi ile sosyalizm, başlangıçlarında 18 inci Yüzyıldaki büyük Ansiklopedistlerce temelleri atılmış bulunan prensiplerin, daha mantıklı bir sonuca vardırılmak istenen daha ileri ve götürülmüş sürekliliğidir.» (E. — : Anti - Dühring, c. I, Felsefe, s. I)

(Devamı var)

Gurup Gurupculuk ve Parti

(Birinci sayfadan devam)

Türkiye'mizin EKONOMİK, POLİTİK, SOSYAL, KÜLTÜREL, TARİHCİL gerçekleri sosyalist guruplarımızca bilinmemektedir. Bu koşullar Dr. Hikmet Kıvılcımlı tarafından 40 yılı aşan kahırlı ve nankör bir çalışma ile sonuçlandırılmış, sentezleştirilmiştir. Bu sentezler bugün için proletarya partisinin teorik temellerini oluşturmaktadır. Parti programı tartışmaları bu teorik taban üzerinde olmalıdır, olacaktır. Ancak bugün derleme çabasıyla ortaya atılanlar teorik TABANSIZLIKLARI yüzünden program önerimizi daha surarak geçiştirme çabasıyla pratik TABANSIZLIKLARINI da göstermektedirler.

Günümüzün sorunu, ENESKİ SOSYALİST KUŞAK ile ENYENİ SOSYALİST KUŞAĞI SENTEZLEŞTİRMEKTİR. Eneski sosyalizmin teorik ve pratik temelleri üzerinde ancak, enyeni sosyalist kuşağın partileşmeyi sağlayabilir. Bu sentezden kaçışlar eğer provakasyon değilse en büyük sapıtmalardır.

Sentez nasıl olacaktır? Var olan guruplar artık kendi «Köy» lerinin ötesini görmelidirler. Türkiye'nin genişliğine ve derinliğine bir teorik araştırması yapılmıştır. Bunları savunmalı ve sahip çıkmalı, var ise olumsuz yanlarını açıkça eleştirip yerine daha üst sentezler getirmeliyiz.

Eğer eleştiremiyorsak ve «Hata» sını bulamıyorsak onu benimsemeli, savunmalıyız. Hele, hele (Genç arkadaşlarımız bir yana) 50 yıllık teorik ve pratik değerlerimize sahip çıktığımız için bizi gurupçulukla suçlayanlara gene YOL'dan bir cevap verelim;

«Şimdiye kadar olan çeşit çeşit özlü Parti meselelerinde gruplaşmak istidadını gösteren zümrelerin taktikleri» «... şu üç tarzda olurdu:»

«1 — Susmak;

2 — Parti disiplin ve legalitesinden gizli kapaklı dedikodular fısıldaşmak;

3 — Çetrefil ve çetin meseleleri alaya almak..

Lenin'in bu üç nokta üzerindeki üç açık kanaatini tesbit edelim:

1 — SUSUŞ: **«Toyca bir hiledir.»**

2 — GİZLİ DEDİKODU yok: **«Fikir mücadelesine büyük önem verildiği zaman AÇIKÇA HARP ETMEK gerekir, yoksa saklanmak değil.»**

3 — ALAY: **«İstihzaya almak, işin içinden sıvışıvermenin, havadan sıyrılıp çıkıvermenin ucuz vasıtasıdır.»**

Şimdiye kadar sağlı sollu «dessidant» lar (ayrı fikirliler) tarafından yapılan mücadele göreneği bu idi ve bu olacağa benzer.

O bakımdan sözde kalmayan inkılâpçıların boyunlarının borcu, bu öldürücü **(görenek : durgunluk)** sapıtmalarına karşı gelmektir. Bunun için şu üç şart gözetilmelidir:

1) Ciddi davranmak;

2) Toyca susmmak,

3) Kavgada gizli kapaklı kaçanlara Parti meydanını değil, büyük ve küçük burjuvaziye doğru yol veren sıçan deliklerini ısmarlamak ve Lenin'in öğüdü ile: **«Açıkça harp ilân etmek»** gerekir.

Zaten fikir çarpışmasında açıkça savaş ilân etmek bilimsel sosyalizmin öz geleneklerinden biridir. Marks ile Engels'in ilk «... **bildirisi»** hemen şöyle bitiyor:

«Gerçek sosyalistler kanaatlerini ve gayelerini (kamlarını ve amaçlarını) gizliyecek kadar alçalmazlar.»

Demek ki bizler eneski sosyalizmimizin olumlu yanlarına sahip çıkar ve savunurken, kimileri dergi ve gazetesinde 50 yıldır var olan **hastalıkların, sapıtmaların, geleneğine**; 1) Susuş kumkumasını, 2) Açık eleştiri yerine dedikodu yapmayı, 3) En ciddi öneri ve eleştirileri alaya almayı, devam ettirerek **sahip çıkıyor**. İçlerinde iyi niyetli ve dürüst devrimcilerin bulunması ne yazık ki bu genel karakteri değiştirmiyor.

Dostça, arkadaşça bir kere daha uyarıyoruz.

1 — Devrimci tarihimizin içinden fışkırıp günümüze ışık tutan değerleri SUSARAK boğmaya çalışmak;

2 — Açıkça eleştiri yapmayıp DEDİKODUlarla soysuzlaşmak;

3 — En ciddi önerileri ALAYA ALMAK sapıtmaları yetsin artık.

Bu hastalıkları, devrimci tarihimiz içinde bilince çıkarıp bir daha çıkmamacasına gömelim.

Proletarya Partisi mücadelemizi bu hastalıkların cenaze marşı yapalım.

KIVILCIM

(1) Yol (Sosyalizm tarihimizden teorik bir belge): Sosyalist Sayı: 19, 9. Mart. 1971.

Gençliği Azıcık Anlıyalım

(Geçen sayıdan devam)

Dünya gençliği bu kritik soruyu belki tam bilincine varmaksızın, davranışı ile ortaya koymuş bulunuyor. Koymaya zorlanıyor. Çünkü Emperyalizm leşi kokuştukça gençliğin en güçlü özlemleri köreltiliyor. Amerikalı gencin, Vietnam gencinden, Amerikadaki genç beyazın genç siyahtan ne alıp veremiyeceği var? Hiç. Gel gör ki, polis gerek: Gel genç! Jandarma gerek! Gel genç! Gizli casus, baltalıyıcı ajan gerek. Gel genç! Açık savaş, kanlı kansız ihtilâl gerek: Gel genç!... E, sonuç? Dalavere, malavere, hep genç Mehmet nöbete! Niye? Bir kaç bin veya yüzbin anlayışları arteryoskleroza (damar sertliğine) uğramış beynin 1805 modeli çakaralmaz mantık kuralları bunu arzulamış... Gençlik buna dayanamıyor.

İnsanlık için artık maddece, manaca gerçek anlamı tükenmiş bayat formüller uğruna gençlik vurulmak ve öldürülmek istemiyor. Yaşamak ve herkesle birlikte en az yaşlılar kadar insanca yaşamak istiyor. Yaşlıların çoğunluğu ise besbelli, sağlı sollu, kendi çözülememiş komplekslerini gençliğe dayatmak sadizmi ile bir hoş hastadırlar. Tümüyle gençliği dünya ve memlekete ilgilenmez kapalı bir lonca çıraklığı durumuna katlandırmak kaygısındalar. Ezberlenmiş hazır formülleri eleştirmeksizin, tartışmaksızın ruh hekimliğinde «Hebefreni», yahut «Stereotipi» denilen tekerlemekle geçiniregosantrik erken bunak durumuna gençliği sokabilceeklerini umuyorlar. Hayat ise akla gelmedik dolambaçlı yollardan yaşlı kabukları delerek ışığa fışkırıyor.

İşçi gençliği teşkilâtlıdır. Aydın gençlik biilnçlidir. İşçilerin teşkilat sürekliliği ve tutarlılığı, aydınların biilnç tutarlılığı ve ayıklığı ile yalnız paralel değil, kaynaşmış olmayı tek yol biliyor. Buna rağmen gençlik: Dünya ölçüsünde üretimin ve toplumun bilimcil düzenlenmesinden doğacak verimliliği ve mutluluğu sezmesin mi? Buna olayların çetinliği engel. Bir yanda 100.000 mühendisin altı aylık emeğiyle elde edilecek ürünü, bir kaç dakikada başaran buyurucu aygıtlar milyarderlerin emrinde çalışacak, ötede o milyarderliğin mikroplu leşini ve frengili hırsını sürdürmek için, milyonlarca işçi ve aydın genç aylaklar ordusunda ezilip harcanacak!

Üstelik köylü 14 yaşında evlenir, işçi 20 yaşında hayat arkadaşı bulur. yüksek öğrenimli 30 yaşına dek maddi (cinsel) ve manevi) (sosyal) mastürbasyonlarla yıpranıp, kırkından sonra dünya nimetlerine el değdirebilmek için yahut erkek-kız arkadaşlığını yaşayabilmek için, hacıağayla aynı paralelde giden yetmişlik dekandan icazet bekliyecek. Üstelik, müzeye ve süprüntülüğe aday yığınla düşünce ve doktrin martavallarına Papağan edilmek üzere boğaz tokluğunu sağlamıyan burs ve yurt yoksullukları uğrunda, parayla sınav ve diploma satabilenler önün de fodlacı silikliğiyle susta duracak... Ve hepsine tüy dikerce, başların tâ yukarı doruğunda Tanrılar atası Zeus'ün hayalından geçmemiş yıldırımlarla yüklü Atop-Tanrı gençliğine doymayanların başları üstünde Demoklesin kılıcı gibi sallanacak!

Ne imiş? Gençliğin uysallığında ve disiplininde «sayılamıyacak kadar çok içtimai fayda mülahaza edilir» imiş. Gençliğin yaşamak ve sevmek hakkı «İçtimai fayda: Sosyal yarar» değilse, yeryüzünü sıska sapıklarla mı dolduracağız? Gençlik ırkına dekle söz ve etki shibi olmıyacak yaşama-çalışma-sevme düzenlerin bir terbiyeli maymun sayılacaksa, neden ve kimin için ölümleri göze alacaktır?

Bâri işsiz ve aç kalmasalar. Tarihte kölelerini besleyemiyen her düzen batmıştır. Aç ayı oynatmak, en karanlık Antika çağlarda bile sökmemiştir. Bugün insanlığın üçte biri ilkokulunda sosyalizm bilincini ediniyor. Geri kalan üçte iki insanlık, bütün orta ve yüksek okullarında sosyalizmi yalan dolanla kötülemeye çalıştıkça genç ruhlarda daha çok ihtilâl ateşini körüklüyor. Böyle bir dünyada mı, genç köleler hem aç hem işsiz bırakılarak kapitalizmin öl dediği, iğrenç leş dediği yerde uslu uslu köpekleşip zıbarnmaya boyun eğecek? Buna gençlik gelemiyor.

Çünkü önüne geçilmez toplum gidişi buna hiç elvermiyor. İşte Amerika: dolar hayvanlaştırmasıyla, bütün kapitalist sektörünü kontrolü ve santajı altına almış. «Uluslararası «para fonu» gibi gizli sarraf, gangsterlik teşkilatlarının 10 tane kırk haramileri ile birbirlerini yiyorlar. Vietnam savaşı şunu ispatladı: İkinci kerte Emperyalis canavarları ayakta durmak istiyorlarsa, Amerika canavarının dişlerini bilemekten vaz geçmelidirler. Fransa'nın açıkça, Batı Almanya'nın arkadan, İngiltere'nin yandan yırtmaçlı kazan kaldırışları budur. Antikalaşmış Batı Avrupa Emperyalistleri: sömürge ayaklanmaları yüzünden, kendi iç ufunetlerinin irinlerini geri ülkelere akıtamıyorlar. Vaktiyle geniş sömürge imparatorlukları için zorba, külhan, sefih, avantürye kadroları olarak yetiştirmiye alıştıkları lüks yüksek tahsil gençlikleri, ansızın işsizliğin ve açlığın en utanmazı ile yüzyüze gelmiştir.

Artık, geri ülkelerde bir yumurtayı doksan dokuz diplomalıya taşıtma kadroları tıklım tıklım doldu, taşıyor. Bir kaç yüz şirketin memleket varını, yoğunu yabancı bankalara kolayca ipotek ettirebilmesi için gizli, açık komünizm avcılığı yapmıyacak her yüksek öğretim genci, sinek avcılığına mahkûm ediliyor, ve ilh. ve il.

Bu gidişte bir sakatlık yokmu? Bu sakatlığı görmemesi için bütün gençliğin gözüne mil çekilebilir mi? Dünyada ve Türkiye'de gençlik bu çıkmaza yol arıyor. Tanzimattan beri iyi, kötü her girişkinlik gençlikten gelmiştir. Millî Kurtuluş Savaşı 40 yaşına varmamış Mustafa Kemallerin İsmetlerin güdümünde başarı kazandı. 27 Mayıs genç vurucu gücün eseridir. Geçmiş çağlarınkinden kıyaslanamıyacak kertede bilinçli olan bugünün gençliği, en küçük meselesinin en büyük Evren problemi olduğunu unutmadığı ölçüde başarı kazanacaktır.

Kim Kimi Afyonluyor?

(Birinci sayfadan devam)

belâmıza rest çekmenin zevki ile kendi sorunlarımızı unutmıyalım. Kaldı ki yeniden üretilecek olan haşhaş kendi ilâç sanayimizi hala kuramadığımız için ABD pazarına değilse bu sefer Avrupa pazarına sürülecek. Orada karşımıza gene tekeller çıkacak.

Tekrar etmekte fayda var. Türkiyenin yoksul köylülerinin, küçük üreticilerinin ekonomik ve politik baskılardan kurtulması ancak ciddi bir toprak reformu ile sağlanabiilr. (bk. Vatan partisi proğramı, köylü meselesi Yoksa haşhaş'ı Avrupaya yada ABD'ye satmışız, köylümüz için birşey değişmez.

«Ecevit kendinden önceki başbakanlar gibi davranmamış, Türkiye'nin çıkarını herşeyin üstünde tutmuş, baskılara boyun eğmiyerek Türk devletinin onurunu korumuştur» dersek bazı gerçekleri örtbas etmiş oluruz. Türk devletinin onuru halkının hayat şartlarını düzelttiği sürece, içiçe girmiş yerli ve yabancı Finans-Kapitalin oyunlarına son verdiği sürece korunabilir.

CHP. — MSP. koalisyonu, hükümet proğramında tarihini Avrupa ortak pazarından yana yaptığını belli etmiştir. Hükümetin tutumuda bu genel çerçeve içinde değerlendirilmesidir. Aksi takdirde ağaçları seyretmekten, ormanı göremiyenler gibi ehven-i şerci hatalara düşebliriz. Çünkü sorunun değildir.

Böyle düşünür, haşhaş üretimindeki küçük üretici ve yoksul köylünün dertlerini gözden kaçırırsak, koalisyon hükümetini anti-emperyalist ilân etmek kaçınılmazdır. Emperyalizmin def edilmesi bağımsız bir dış politika kadar, ülke içindeki ekonomi politikasınında Finans-kapitalin tahakkümünden kurtarılacak şekilde düzenlenmesine bağlıdır.

Bu gerçekleri halkımızın gözünden saklamıyalım. Anti-Emperyalist tavrın anlamını sulandırmıyalım. Proleter sosyalistleri her yerde, her zaman, sert, acı gerçeği savunmak sorundadır. Halkımızın zaten içinde yaşadığı dertleri doğru teşhis etmezsek, onlara yardımcı olabilmek hayal olur.

SALİM DAĞLI

Mısır Nereye Gidiyor?

(Birinci sayfadan devam)

çeceğine inananların sayısı pek azdır.

Üstelik yeni Mısır'ın Kurulmasında Amerikan Avrupa ve Japon Firmalarının Büyük bir rol Oynaması, Rusya'nın 1950 lerde Batılıların ihmali sonucunda sağladığı nüfusun azalmasına yol açacaktır.

Diplomatlara göre Süveyş kanalı bölgesinin gelişmesi kargaşalıklar içindeki Orta-Doğu'da bır İstikrar Unsuru Olabilecek Kanal Boyunca Kurulacak Modern Kentler, İsrail için askerî birliklerini kanal boyunca tutmanın hiç bir zaman sağlıyamadığı bir güvenlik tesis edecektir. Bu Kentler Bir Ateşkesi Gerçek bır Ateşkese Dönüştürebilecektir» (A.A.) Anadolu Ajansının New-York kaynaklı, Newsweek» dergisinden verdiği haberler bunlardır. Kanal boyunca kurulacak olan ve İstikrar Unsuru olacak olan o Modern Kentler, aynı zamanda İsrail için, askeri birliklesin hiç bir zaman sağlıyamadığı bir «Güvenliği»de sağlıyacak. Çünkü o Modern Kentler'de yükselecek gökdelenlerde cam çelk kullanılacak ve Emperyalist şirketlerin milyarlarca doları kanal boyunca döşenecek. Kim, Orta Doğuda petrol borularının kılına dokunabiliyor? Şimdi de kanal boyunca yapılacak o Modern Kentler ve Serbest Ticaret Bölgesine kimse dokunmıyacak. Çünkü orda Emperyalist para babalarının milyarları bulan yatırımları olacak. «Yeni Mısır'ın» kurulmasını Amerikan, Avrupa ve Japon firmaları çoktan üzerlerine almışlar bile. Yakında askıya alınan Sumed Boru-Hattı Projeleri ve daha nice projelerin yapımına başlanırsa hiç şaşırmamalı. Mısır-İsrail'le can ciğer kuzu sarması da olabilir, yalnız ilerici arap ülkeleri oyunu bozmazsa. Mısır'ın yalnız kendisinin Emperyalizm cephesine kayması ile kalırmı orta doğudaki değişiklikler. Elbette kalmıyacak. Daha şimdiden Emperyalizm Enver Sedat'ı, ileri arap ülkelerini Sosyalist ülkelerden koparıp, Emperyalist cephenin yedeğine takma işinde kullanıyor. Oportunist Enver Sedat, kara günlerde Sovyetler ve Sosyalist ülkelerin maddi ve manevi desteğini alıyor., Emperyalizm taviz verdikçe o kara gün dostlarını çok çabuk unutup Nixon'ı Kahire'ye davet ediyor.

kıvılcım
HAFTALIK POLİTİK GAZETE
DÜŞÜNCE VE DAVRANIŞ BİRBİRİNDEN AYRILMAZ.

Sahibi :
Demir KÜÇÜKAYDIN
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü :
Dündar ERENLER
İdare Yeri :
Saitefendi Sok. No. 18/1 Aksaray - İST.
Dizgi : ÖZDEMİR BASIMEVİ
Baskı Armağan Matbaası
Abone Şartları :
1 Yıllık 50.— TL., 6 Aylık 25.— TL.
3 Aylık 12,50 TL.

Çelik-iş'in Dolapları

Binlercesinden yanlızca bir tanesi.

İşverenin, işçi içinden çıkmış, kaymaklanmış işçi temsilcileriyle bir olup işçi sömürüsünü yoğunlaştırdığı işyerlerinden yanlızca birtanesidir: Kale Kilit Fabrikası.

Fabrikada 300'e yakın işçi çalışmaktadır. Bunun çoğunluğunu çocuk ve kadın işçiler teşkil etmektedir. Bunları sömürmek çok daha kolay olduğu için işveren bunu uygulamıştır.

Bağlı olduğumuz sendika Türk-İş'e bağlı Çelik-İş sendikasıdır. Bir yılı aşkın bir süre geçmiştir sendikaya bağlanalı, fakat değişen hiç bir şey olmamıştır. Seçilen temsilciler en kısa zamanda doyurulmuş bir an evvel yapılması gereken Toplu Sözleşme sürüncemede bırakılarak ileri bir tarihe atılmıştır. Toplu Sözleşme onuncu ayda başlayacak şayet tekrardan ileri bir tarihe atılmazsa.

İşyerindeki durumuda şöyle bir açıklıyalım;

Ücretler aylık 600 ilâ 900 TL. arasında oynar. Bunun yanında hiç bir sosyal hakkımızda yoktur, ne bir ikramiye, ne çocuk parası nede yakacak ve giyecek yardımı. İşin en berbatı ise günde yemek parası olarak 2 TL. ödenmesidir. Şimdi sorarım. Sabahtan akşama kadar emek sarfederek, bu dönen ve döndükcede öğüten sömürü çarkının altında yaşamını sürdürmeye çalışan bizler, verilen 2 lira ile ne yiyeceğiz?.. 50 gr. Peynir, yarım ekmek mi, yoksa Bonfile Büftek mi? Şimdilik elbetteki peynir ekmek yiyeceğiz, Fakat ilerisi için kimse bir şey söyliyebilir mi? Sömürü çarkının yüzyıllardır ezdiği bu Koca Sınıf hergün biraz daha bilinçlenmekte, her gün biraz daha ezilmişliğinin nedenini anlamakta ve bu nedenleri ortadan kaldırmanın çaresini aramaktadır.

Halk Dersleri

Dedenin Dedikleri

Dördüncü Ders:

İşçi Milletin Gözünü Açıyor.

Olanlar oluyor. Daha dün bizim köyden bildiğimiz **«çarıksız»** Mehmet Köylü, şu Kasabadan **«gögneksizin oğlu»** Ahmet Esnaf çıkıyor. Beş on ay gözden yitiyor. Ansızın **«gurbetten»** dönüp geldi mi, tanıyabilirsen aşkolsun! Ahmet o Ahmet, Mehmet o Mehmet değil.

Köylü, Esnaf Ahmetle Mehmet kırk yıl Köyde, Kasabada sürünse değişmiyor. Ne Hanyayı, ne Konyayı kavrayamıyor. Giysisini hiç tutma. Bir yerinde sarkan bir ipliğini çektin mi, bütün yamaları yere dökülüyor. Hâşâmin huzur, gizli yerleri çılbacık görünüyor.

İşçi Ahmetle Mehmet basbayağı giyinik. O eski bildiğimiz çulsuz Köylü - Esnaf Ahmet, Mehmet kalkmış ortadan. Yeni İşçi Mehmetle, İşçi Ahmet şahbaz şahbaz kol atıyor alanlarda. Beğenmeyecek neredeyse İşçi Mehmet Köylü Mehmedi.

Ama kravatlı setre pantalon, ütülü gömlek giydi diye İşçi, züppe de hiç değil. Bizden, canım, İşçi... Mehmetle Ahmet, Adamımız. Bizi de adamı sayıyor, kendisinden biliyor. Köylü, Esnaf Ahmetle Mehmedin de İşçi Ahmet ve Mehmet gibi olmasını diliyor. Yol gösteriyor. Örnek veriyor.

Gâvurun içinden radyo - pikap getiriyor. Ankarasından, İstanbulundan gramofon, plâk getiriyor. İşçi Ahmetle Mehmet, Açıyor, efendime söyleyeyim, kutunun kapağını: **«Dinleyin bakalım!»** diyor.

Köylü, Esnaf Mehmetle Ahmedin adını duymadığı yerlerin yelleri, havaları esiyor şurada, burada. İnsan konuşuyor.. Ankara'da konuşuyor, Londra'da, Vaşington'da konuşuyor. Sen Köylü, Esnaf Ahmetle Mehmet: Sivas'ın, Kayseri'nin bağında; Erzurum'un, Siirt'in ormanında, dağında dinliyorsun. Tövbe, tövbe, estağfurullah!

Velhâsıl, anlatmakla bitmez. Var bir iş bu İşçi olanlarda. Ne? Gelin orasını elbirliği ile bu köşede arıyalım. Anlamaya çalışalım işin içyüzünü. Yalnız işin mi? İşçinin de bir içyüzü olacak. İşçinin içyüzü, Köylünün de, Esnafın da içyüzü. Köylü, İşçi, Esnaf etle tırnak. Onları birbirinden ayırmak isteyen kurtlar çok. Asıl işin içyüzü de orada gizli. Onu açığa vurdurmak için, önce İşçiyi: İşçi, Köylü, Esnafla birlikte anlayalım.

DEDE HANDE